

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11762

гр. София, 06.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 06.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разглежда дело номер **3017** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по искане на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ при Централно управление на НАП, чрез юрк. А. В.-Д., за изменение на постановеното по делото решение № 8796 от 13.03.2025 г. в частта за разноските. Претендира се присъждане на пълния размер на дължимото по правилото на чл. 161, ал. 1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по искането - "ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ" АД, чрез процесуален представител - адв. М. П., оспорва основателността му по съображения, изложени в писмен отговор, представен в срока по чл. 248, ал. 2 ГПК.

Настоящият състав на Административен съд - София-град, като се запозна с доводите на искателя и съобрази относимата към претенцията нормативна уредба намира следното:

Искането е предявено от надлежна страна, в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С решението, чието изменение се иска съдът, като е съобразил изхода на правния спор и размера на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение, е възложил в тежест на жалбоподателя ЕИС-СК разноси по делото в размер на 200,00 лв., определени и по реда на чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с § 2 от ДР ДОПК, в размера по чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, при съобразяване на фактическата и правна сложност на спора и обема на извършените от юрк. В. процесуални действия.

Настоящият съдебен състав не намира основание да се отклони от позицията си относно размера на следващите се на приходната администрация разноси във вид на

юрисконсултско възнаграждение. Претенцията на искателя се основава на превратно упражняване на субективни права, без оглед на обезщетителна функция на съдебните разноси. В тази насока съдът намира, че размерът на дължимото на приходната администрация юрисконсултско възнаграждение не е безусловно обвързан посредством препращането на чл. 161, ал. 1, изр. второ от ДОПК с минималното възнаграждение за един адвокат, определен съобразно Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), особено в хипотеза като настоящата, при която действията на процесуалния представител на директора на дирекция ОДОП се изчерпват до участие в съдебно заседание и бланкетно оспорване на жалбата на ЕИС-СК с препращане към мотивите на потвърждаващото РА решение.

При безспорно ограниченият обем на извършените от представителя на ответника процесуални действия съдът намира, че присъждане на юрисконсултско възнаграждение в претендирания размер от 86 204,00 лв. би надхвърлило обезщетителната функция на съдебните разноси. Съответно определеният в решението по делото размер от 200,00 лв. съответства на фактическата и правна сложност на спора и предоставената от юрисконсулта на НАП съдебна защита.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд - София-град, III отделение, 75-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на НАП за изменение на решение № 8796 от 13.03.2025 г., постановено по адм. дело № 3017/2023 г. по описа на Административен съд - София-град в частта за разностите.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: